

Danmark i tusind Aar,
Søhavn og Bondegaard
og fri Mænds Arv –
Brug du os, hvor du kan,
tag du os Mand for Mand!
Staa skal vort Fædreland
som fri Mænds Arv!

4) Altid frejdig når du går

Tekst: Chr. Richard 1867
Mel: C.E.F. Weyse 1838

Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Program. (vejledende)

- Opstilling foran mindelund
Hjemmeværnet fører kommandoen.
 - Faner føres frem.
- Velkomst v. Kompagnichef H.J Madsen
 - 1) "En lærke letted" (fællessang)
 - Kransenedlæggelse.
 - Fanerne føres ud.
 - De fremmødte går ind i kapellet
**
 - Fanerne føres ind (vi rejser os op)
Velkomst v. Inge Kallestrup
- Organist Kim Jepsen, Mariehøj kirke spiller for:
 - 2) "Den blå Anemone" (Fællessang)
- 4. Maj tale ved Chefredaktør ved Midtjylland
avis, Hans Krabbe
- 3) "Danmark i tusind år" (Fællessang)
 - Fadervor og velsignelse
v. Provst Jakob Nissen
- 4) "Altid frejdig når du går." (fællessang)
 - Fanerne føres ud (alle rejser sig)
 - En lille servering/forfriskning
Vært: Silkeborg Kirkegårde

Hjemmeværnet,
Soldaterforeningerne
i Silkeborg og omegn, og
Silkeborg Kirkegårde

byder dig velkommen til
77 års minde arrangement
for befrielsen i 5. Maj 1945

4. MAJ 2022 kl. 16:30
i Mindelunden på
Vestre kirkegård

1) En lærke letted (fællessang)

Af: Mads Nielsen. 1945

En lærke letted, og tusind fulgte,
og straks var luften et væld af sang.
De tusind tårne tog til at tone,
så landet fyldtes af klokkes klang,
og byer blomstred i rødt og hvidt,
og det var forår og Danmark frit,
- ja, Danmark frit.

Det var en morgen som tusind andre
og ingen morgen i tusind år,
da Danmark vågned med klare øjne
til glædestimer og frimandskår,
og landet lyste fra sund til klit,
for det var forår og Danmark frit,
- og Danmark frit.

Vi mindes stille de tapre døde,
hvis navne lever i Danmarks navn,
og takken søger til dem, der segned,
og dem, der sidder med tunge savn.
Gud trøste dem, der har lidt og stridt,
til det blev forår - og Danmark frit,
- og Danmark frit.

Men du, som styrter de stoltes riger
og løser fangne af bolt og bånd,
dig flyver hjerternes tak i møde.
Vor skæbne er i din stærke hånd.
Nu er det forår og Danmark frit,
velsign det, Herre, fra sund til klit,
- fra sund til klit

2) Den blå anemone (fællessang)

Tekst: Kaj Munk 1943
Musik: Egil Harder 1945

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: »Den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer«.

Nu står den der og nikker
så sejersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det

den første dag i marts.
Jeg tænkte: »Evigt skiltes ad
min sjæl og glæden«. da jeg sad
i vint'rens grumme done.
Nu gør min anemone
mig atter fri og glad.

For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er vor skaber stor!

3) Danmark i tusind år (fællessang)

Tekst: Valdemar Rørdam (1872-1946)
Melodi: Carl Nielsen (1865-1931)

Danmark, i tusind Aar,
læng'er end saga naar,
vor Stammes Arv,
hæret og frugtbargjort,
Hjemstavn og Verdensport:
Lær os at raade stort
saa rig en Arv!

Danmark, imod dig slaar
atter en stormfuld Vaar
med Liv og Død.
Strid eller Arbejdsdag,
her kræves haarde Tag.
Løft os, vort gamle Flag,
i Liv og Død!